

BULLETIN

Oudheidkundig Cultuurhisto-
risch Genootschap Landgraaf

Maant 1990

nn. 1

6de Jaargang

VAN HET BESTUUR.

1. Kruisweg van Aad de Haas.

Zoals u weet is ons Genootschap eigenaar van de Kruisweg, die Aad de Haas voor het oude Heerlense Ziekenhuis maakte. Deze bestond uit 18 op de muren geschilderde staties. In 1970 werd dit ziekenhuis afgebroken.

Door de heer Van Heel werden de staties gered. In 1985 kwamen ze, helaas zwaar beschadigd, in het bezit van onze vereniging. Op één na. Deze hangt in de kapel van het nieuwe De Wever ziekenhuis in Heerlen. 14 staties hangen nu in het Landgraafse raadhuis, terwijl twee staties onherstelbaar beschadigd waren en verloren zijn gegaan.

Er restte dus nog één statie -de intocht in Jerusale-
lem-.

Deze is nu ook in het restauratieatelier Limburg op Rolduc gerestaureerd.

Aangezien het Eijkhagencollege veel heeft bijgedragen aan de totale restauratie besloot de Ledenvergadering deze zestiende statie aan Eijkhagen aan te bieden. Dat gebeurde op 16 februari j.1. Bij die gelegenheid hield de heer Cor Bertrand een gloedvolle rede over het werk van de grote Schaesbergse schilder. Na een bezichtiging van de staties in het Raadhuis, volgde het bezoek aan "de intocht in Jerusale-
lem". Deze hangt in het hoofdtrappenhuis van het Eijkhagencollege en wordt omgeven door foto's van de andere staties, die gemaakt zijn door Frans Rade.

We raden onze leden aan eens een keer naar Eijkhagen te gaan en aldaar deze statie te bewonderen. Helaas kan 't alleen overdag, als er school is.

Ik kan me ook voorstellen dat men de auto neemt en naar het kerkje van Wahlwiller rijdt, dan naar het de Weverziekenhuis en dan naar Eijkhagen en naar het Raadhuis. We moeten er eens over nadenken of we niet één boekje maken, waarin de beide kruiswegen van De Haas beschreven worden.

2. "Ken LANDGRAAF"

Dat brenqt me vanzelf op het idee van de heer Rade, waarover ik in het vorige bulletin iets geschreven heb, t.w. een serie boekjes over Landgraaf. Bovenstaand boekje over de kruiswegen zou mooi passen in deze serie. Intussen is de heer Rade klaar met zijn onderzoek over kruisen en kapellen in Landgraaf. Op het ogenblik buigt de redactieraad zich over de dummy. We hebben n.l. de heren Verbunt, Sniekers en Spiertz gevraagd om een redactieraad te vormen, die de serie begeleidt. Zij zullen contact opnemen met de gemeente en ik denk ook dat de pas opgerichte VVV belangstelling voor deze serie zal hebben.

3. Museum.

Het is nu vrijwel zeker dat Mavo Lichtenberg zal fuseren met de scholengemeenschap Brandenburg. Dat betekent dat het schoolgebouw aan de Baronstraat vrij komt. Dat zou een prachtig museum kunnen worden. Daarom voerde een delegatie uit ons bestuur twee gesprekken, één met wethouder Gybels en met de chef van de afdeling, de heer Hansen, en één met directeur Cremers van de MAVO. Van allen kregen we de tot stand koming van het museum Landgraaf. We zullen hen aan hun woord houden. We zullen echter moeten bedenken dat eerst het schoolbestuur, en dan het Rijk, moeten proberen een nieuwe huurder te vinden. Lukt dat niet, dan is pas de gemeente aan de beurt.

Het kan dus best gebeuren dat dit gebouw geruime tijd leeg komt te staan. En dat zou wel eens rampzalig kunnen worden. Immers de ervaring leert dat, als zo'n gebouw leeg komt te staan, het vrij spoedig een prooi wordt van vandalen. Daarom hebben wij aangeboden het gebouw al per 1 augustus a.s. aan onze vereniging te verhuren. Wie weet?

4.

Als het inderdaad zou lukken al in augustus te beschikken over het gebouw aan de Baronstraat, dan moet er natuurlijk geld op tafel komen. Dan zullen we starten met allerlei acties; Daartoe behoort zeer zeker een nieuwe-leden actie. Trouwens daar kunnen we nu al mee beginnen. We hebben nu een 150 leden, dat moeten er beslist 2 x zoveel worden. Als nu eens ieder lid zou zorgen voor één nieuw lid. Ik beloof dan voor 25 nieuwe leden te zorgen.

5. Agenda:

Donderdag 15 maart 20.00 uur in Carré, Schaesberg:
lezing van de heer Spiertz over RIMBURG.

Zaterdag 21 april: excursie naar VAALS. (zie pag. 139)

Donderdag 3 mei, 20.00 uur in café Sporthal Hoefveld-
je, Belvauer 58

ALGEMENE LEDENVERGADERING.

Zaterdag 8 september: excursie naar MAASTRICHT
(vooral SINT SERVAAS)

Let wel: over al deze activiteiten, krijgt u nog
apart bericht!

W. Ringens,
voorzitter.

DE FRANS-REPUBLIEKEINSE KALENDER (vervolg van blz. 127)

uit de indeling van de maand in drie "decades", (ieder tien dagen tellend) welke decimale indeling wij ook zien in de dag, die men verdeelde in 10 uren van 100 minuten.

Het chronologische gedeelte van deze kalender is voornamelijk het werk van Romme, een Jacobijn, die later lid van de Conventie werd.

Opmerkelijk is het dat men de nieuwe kalender ook met nieuwe namen verrijkte. De meest bekende zijn de namen der maanden, die we danken aan Fabre d'Eglantine en die bij besluit van 5 Brumaire van het jaar II werden ingevoerd.

De vier kwartalen verdeelde men in:

Herfstmaanden:

Vendémiaire [des Vendanges]

Brumaire [des Brumes]

Frimaires [des Frimas]

Wintermaanden:

Nivose [de la Neige]

Pluviose [des Pluies]

Ventose [des Vents]

Lentemaanden:

Germinal [de Germination]

Floréal [des Fleurs]

Prairial [des Prairies]

Zomermaanden:

Messidor [des Moissons]

Thermidor [de Chaleur]

Fructidor [des Fruits]

Nieuw waren ook de namen van de tien dagen ener *décade*: primidi, duodi, tridi, quartidi, quintidi, sextidi, septidi, octidi, nonidi, decadi.

Deze namen zijn echter practisch nooit gebruikt, wel echter de namen der maanden, die men gretig overnam, misschien wel voornamelijk, omdat men vóór de invoering daarvan moest spreken van de 12de dag van de 3de maand van het jaar II der Franse Republiek, enz.

Was het jaarbegin van deze kalender klassiek, de jaartelling was origineel, omdat zij als doorlopende telling haar aanvang had bij het begin van een nieuw régime, zoals wij dat in Italië, Rusland en Duitsland gezien hebben.

De jaren werden gewoon geteld, terwijl het jaar I als eerste jaar der telling begon op 22 September 1792.

Zij werden steeds met Romeinse cijfers aangeduid en duidelijkheidshalve voegde men er dan aan toe: "de la République Francaise".

Volgens de Tijdrekening der Franse Republiek werden alle data gesteld, die we vinden in officiële bescheiden, zoals in militaire stukken, besluiten van openbare lichamen en in akten o.a. van de Burgerlijke Stand.

Veelvuldig treft men ze ook in gewone brieven aan.

Toen deze Tijdrekening, na 1 Januari 1806, niet meer officieel was voorgeschreven, raakte ze zeer spoedig in onbruik.

In 1871, bij de Commune, kwam zij voor korte tijd weer in gebruik, om daarna voor goed tot het verleden te behoren.

Op de volgende bladzijden ziet U als voorbeeld Jaar I der Franse Republiek.

Jaar I der F.R.

2de jaar der 1ste Franciade

van 22 Sept. 1792 tot en met 21 Sept. 1793
 du 22 Sept. 1792 jusqu'au 21 Sept. 1793 inclus

Vendemiaire		Brumaire		Frimaire		Nivose		Pluviose		Ventose	
	Sep. '92		Oct. '92		Nov. '92		Déc. '92		Jan. '93		Fév. '93
1	22	1	22	1	21	1	21	1	20	1	19
2	23	2	23	2	22	2	22	2	21	2	20
3	24	3	24	3	23	3	23	3	22	3	21
4	25	4	25	4	24	4	24	4	23	4	22
5	26	5	26	5	25	5	25	5	24	5	23
6	27	6	27	6	26	6	26	6	25	6	24
7	28	7	28	7	27	7	27	7	26	7	25
8	29	8	29	8	28	8	28	8	27	8	26
9	30	9	30	9	29	9	29	9	28	9	27
		10	31	10	30	10	30	10	29	10	28
	Oct. '92										
10	1		Nov. '92		Déc. '92	11	31	11	30		Mis. '93
11	2	11	1	11	1		Jan. '93	12	31	11	1
12	3	12	2	12	2	12	1		Fév. '93	12	2
13	4	13	3	13	3	13	2	13	1	13	3
14	5	14	4	14	4	14	3	14	2	14	4
15	6	15	5	15	5	15	4	15	3	15	5
16	7	16	6	16	6	16	5	16	4	16	6
17	8	17	7	17	7	17	6	17	5	17	7
18	9	18	8	18	8	18	7	18	6	18	8
19	10	19	9	19	9	19	8	19	7	19	9
20	11	20	10	20	10	20	9	20	8	20	10
21	12	21	11	21	11	21	10	21	9	21	11
22	13	22	12	22	12	22	11	22	10	22	12
23	14	23	13	23	13	23	12	23	11	23	13
24	15	24	14	24	14	24	13	24	12	24	14
25	16	25	15	25	15	25	14	25	13	25	15
26	17	26	16	26	16	26	15	26	14	26	16
27	18	27	17	27	17	27	16	27	15	27	17
28	19	28	18	28	18	28	17	28	16	28	18
29	20	29	19	29	19	29	18	29	17	29	19
30	21	30	20	30	20	30	19	30	18	30	20

An I de la R.F.

2ème année de la première Franciade

Germinal		Floréal		Prairial		Messidor		Thermidor		Fructidor	
	Mars '93		Avr. '93		Mai '93		Juin '93		Juil. '93		Août '93
1	21	1	20	1	20	1	19	1	19	1	18
2	22	2	21	2	21	2	20	2	20	2	19
3	23	3	22	3	22	3	21	3	21	3	20
4	24	4	23	4	23	4	22	4	22	4	21
5	25	5	24	5	24	5	23	5	23	5	22
6	26	6	25	6	25	6	24	6	24	6	23
7	27	7	26	7	26	7	25	7	25	7	24
8	28	8	27	8	27	8	26	8	26	8	25
9	29	9	28	9	28	9	27	9	27	9	26
10	30	10	29	10	29	10	28	10	28	10	27
11	31	11	30	11	30	11	29	11	29	11	28
	Avr. '93		Mai '93	12	31	12	30	12	30	12	29
12	1	12	1		Juin '93		Juil. '93	13	31	13	30
13	2	13	2	13	1	13	1		Août '93	14	31
14	3	14	3	14	2	14	2	14	1		Sep. '91
15	4	15	4	15	3	15	3	15	2	15	1
16	5	16	5	16	4	16	4	16	3	16	2
17	6	17	6	17	5	17	5	17	4	17	3
18	7	18	7	18	6	18	6	18	5	18	4
19	8	19	8	19	7	19	7	19	6	19	5
20	9	20	9	20	8	20	8	20	7	20	6
21	10	21	10	21	9	21	9	21	8	21	7
22	11	22	11	22	10	22	10	22	9	22	8
23	12	23	12	23	11	23	11	23	10	23	9
24	13	24	13	24	12	24	12	24	11	24	10
25	14	25	14	25	13	25	13	25	12	25	11
26	15	26	15	26	14	26	14	26	13	26	12
27	16	27	16	27	15	27	15	27	14	27	13
28	17	28	17	28	16	28	16	28	15	28	14
29	18	29	18	29	17	29	17	29	16	29	15
30	19	30	19	30	18	30	18	30	17	30	16

Sanaculorides	
1	17
2	18
3	19
4	20
5	21

1° Décade

2° Décade

3° Décade

DE SCHEEPS TIMMERMAN.

Myd sand en klip Met 's levens schip.

De vlyt ontziet geen lyfsgevaaren
 In 't houte hol, op wilde baaren,
 Daar de afgrond naar het leven gaapt:
 Maar zegt men van het eeuwig leven,
 En hoe men daar naar toe moet streeven,
 't Is of de vlyt des mensen slaapt.

DE LYNDRAAJER.

De gang is slecht, Maar 't werk is recht.

Des vroomen mans verkeerden wandel,
 In 't oog van hem, die 't niet verstaat,
 Bedryft nochtans een goeden handel,
 Die in het onweer komt te baat;
 Dan blyft het levensschip behouwen
 Aan zyn gevlochte kabeltouwen.

DE ZEILEMAAKER.

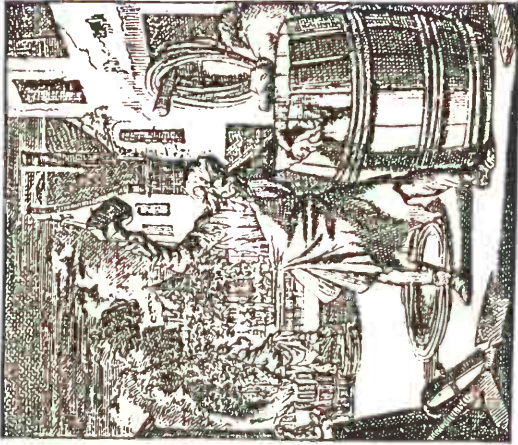
De vlugge wind, Vat daar by 't wind.

Het zeil aan ree en mast gespannen,
 Gaat over zee riet schip en mannen:
 ô Mens, span uit, span uit het zeil,
 Van hert'lyk willen en begeeren,
 Zo voert de Heil'ge Geest des Heeren
 U naar de goudkust aller heil.

DE KUIPER.

Zo 't riet en sluit, Het lekt 'er uit.

De banden van aandachtig leven,
 En 't heilig woord van God gegeven,
 Die moeten 't edel zielennat,
 In 't mens'lyk herte dicht besluiten,
 Of anders droop 'er 't wyntje buiten,
 En liet den mens een ledig vat.

NOSTALGIE

In gedanke zich begeëve
 noa: wie 't vreuger woar, 't leëve
 noa 't wiezoeë en wie..
 heemwieë noa vervloage joare,
 noa wie viër nog kinger woare..
 dat is nostalgie.

Vergeëlide foto's. ansichkate,
 ouw zjoernaals en moeëdeplate,
 leedjes, die ich nog ken,
 beuker mit gans ouw verhoale,
 bilder, die mie hat gesjtoale..
 ich weëd döks sjtil d'r van..

Wen ich de beuker durch dón blare
 va Waobich, Sjeet en Nujjenage
 peet vööl durch mich hin.
 Ich zien de dörpkas in gedachte,
 lang vuërdat viër Lankgraaf zagte..
 ich denk mich dat wer in..

Ich zien versjlieëte boerderi-jkes,
 róngsum beum en sjtruuk en wi-jkes,
 't sjjunste sjilderi-j.
 Ri-je hüskes, haof vergange,
 die muj teëgenee aa hange,
 zakke in de kni-j.

Ging rooflün, ging schoonheidskommissie,
 d'r i-gank hinge, of aan dis ziej,
 e sjöpke hi-j, e sjtelke doa.
 Tussje de pööl is get droad bliehve hange,
 't pöötje va ieëlend bow vergange..
 sj ef hingt vanal, wat rech muët sjtoa.

Sjtroate, sjtil, ruggig en verloate,
 e paar lüjsjtont vur de poate,
 neëvevee, sjtiehf in 't gelid.
 Vrouwlüj, mit d'r sjolk vergrujd..
 heng, d'r hinger weggedujd,
 zörgvol, lache dónt ze nit...

Meëdjes, graad zoe aod bow wie de mam
 pap en breurkes, sjtiehf en sjtram,
 e keëneske, óch griehs en dreuf..
 peëd en kaar, voorman d'r neëve,
 (nieks óp benzien nog, wat inne zeëge)
 't is, of ich de rów nog preuf....

Dat woar doe, mar wie v'r wieëte,
 woeët al, wat aod woar aafgerieëte..
 döks woar ós dat egaal.
 Mar mennige kieër loog a gen eëd,
 wat wirklich nog de mujte weëd..
 dat ergeret ós dan waal.!

!t Zal waal zoeë ha mótte zieë,
 mar 't Erens-hoehs is óch nit mieë.
 dat hat ós leed gedoa!
 Viër ouw lüj huien 't geer geloate..
 de jóng lüj hónt 't aafgebroake..
 dat vool ós sjwoar!

Oeht i gene Kamp is óp de Kamp gegrujd,
 vööl dink-en hankwerk woar doomit gemujd,
 't woeëd ing mini-sjtad!
 De pliesse, die zint doa en wake,
 uvver good en geld en anger zake..
 teminste, ze probére dat...

Woeë vreuger bungelkes gehange,
 woeë kroeëte i ge veld gesjtange,
 is hoehs aa hoehs gebówd.
 De sjtroat va Bach, va Mozart, Paganini,
 va Beethoven Verdi en Rossini..
 't Klink al gans vertrówd.

Autovri-jje, uvverdekde winkelsjtroate,
 sjops en boetieks in alle soate....
 Aa gin ziej van d'r plei:
 't Gemindehoehs, de zieël, 't hat,
 van al, wat Lankgraaf noe te bi-jje hat..
 't Is ván en vuër ós nuij!

God geëf, dat gee miensj zich oeëts hoof te
 dat heë Lankgraver is en dat v'r samé sjame
 noe en later en ummer mieë
 't betste droeht make en d'r vur wake
 dat d'r Lankgraver gruëtsj óp
 zieng hémet ka zieë!

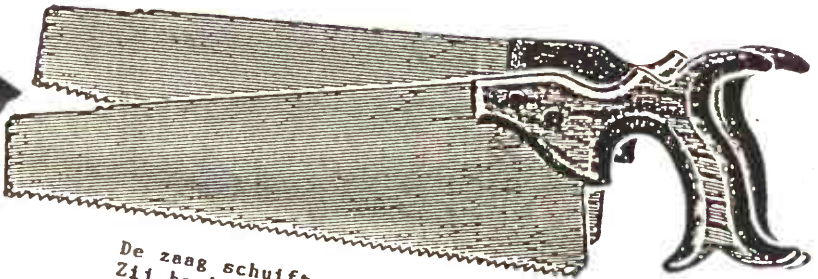
E.M.

IN DE WEIDE STOND EEN BOOM

Onder 'n eik, boom van een boom
 - dat beduidt : zeer grote boom -
 stond, als in een droom van 'n droom,
 - dat is : 'n wonderschone droom -
 een dichter voor te dragen.

Daar boven in de eikekroon
 begon 'n boer te zagen
 in 'n tak, die ongewoon
 zo dik en ook zo knoestig was.
 Er vielen eikels op het gras.

De zaag schuift ritmisch heen en veer.
 Zij beg'leidt de dichter.
 De snee wordt dieper keer op keer.
 De zaag schuift allengs lichter!

De zager ziet de dichter niet,
 de dichter hoort het zagen niet.
 Hij declameert een minnelied
 - o hemelse vreugd, o'hels verdriet -

Daar valt de grote, zware tak,
 maakt krskend 'n enorme smak.
 De dichter-krijgt 'n tik van de tak
 en maakt 'n even harde smak.

Nu nóg is hij 'n tikje getikt,
 terwijl hij met z'n hoofd steeds knikt
 tik - tak , tak - tik. Hij zegt geen woord.
 En de boer ? Hij zaagde voort.

Uit: Carmina palustris
 van Frans van Dijck.

OMHEINING.

In de stedenbouw, evenals in het landschap zien we, vanaf de oudheid tot nu diverse soorten omheiningen, afrasteringen, greppels of grachten.

Het meest voor de hand liggend doel van dit alles is als een beschermend middel gedacht. Het gevaar voor indringers was door de jaren heen een steeds voorkomend euvel, en is dit gebleven tot heden ten dage.

Muren om woonsteden werden gebouwd om ongewenste lieden buiten de poorten te houden. Motte (terpen) werden opgeworpen om het kasteel te beschermen tegen hoog water, maar ook om een belager vanaf een hoogte beter uit de buurt te kunnen houden.

Grachten rondom kastelen zijn de meest voorkomende omheiningen om belagers het indringen te bemoeilijken. Naast de omheining ter voorkoming van ongewenst bezoek wordt een en ander ook aangelegd om het ongemerkt naar buiten gaan te verhinderen.

Met veel ophef werd de Berlijnse Muur geslecht, welke eens ter bescherming van het VOLK voor vreemde invloed was opgericht. Onder het mom "alle mensen werden Bruder" werden wachtposten, draadversperringen, al dan niet met electro-beveiliging, en landmijnen overbodig.

Plots werd een en ander een monument en zal gelijk de Chinese Muur de geschiedenis ingaan.

De greppel als archeologisch monument waaraan onze gemeente zijn naam te danken heeft werd eveneens met het doel aangelegd om een eventueel te verwachten IETS (gevaar) af te wenden (buiten of binnen te houden).

Landgraaf, in dialect "Lankgraaf" is als benaming te ontleden in lank en graaf.

Lank is zowel "land" als "lang" en graaf is "greppel". Beiden "lankgraaf (landgreppel) of "lankgraaf" (lange greppel of gracht) zijn van toepassing gezien de lengte zowel als de ligging.

Over het juiste doel, en de tijd (jaar) van aanleg der Landgraaf zijn de meningen verdeeld en zal tot nader onderzoek (indien nog mogelijk) ook wel een open vraag blijven. Wie zal het doen of wie maakt het mogelijk? Een leuke klus voor de Archeologische Monumentenzorg.

Dat in de naaste omgeving van de landgraaf grafheuvels en urnen-vondsten zijn uit diverse perioden roept echter de nodige vragen op. Waarom juist hier??

Een bedoeling heeft het zeker gehad, maar welke, een open vraag. Mocht het echter zijn dat een eventuele cultus en de urnen velden met de Landgraaf als omheining en greppel iets uitstaande heeft, dan zou het niet vreemd zijn indien men b.v. ongeneeslijke ziekten of wie dan ook, als zelfverzorgers binnen de grenzen der Landgraaf verwees.

De in 1338 gegraven rooilijn met name landgraaf (+ 70 km lang) rond de Vrije Rijksstad Aken wordt in de omgeving van Vaals ook wel "Melatengraaf" of Melaatsengreppel genoemd.

Dat melaatsheid ten tijde der "Kruistochten" hier niet vreemd was, getuigt ook de zg. "Melaten-Friedhof" in Keulen.

Een mogelijkheid dat de landgraaf als omheining dienst deed getuigt de opgehoogde grond parallel aan de greppel welke is begroeid met struikgewas c.q. bomen. Om de doorgang te bemoeilijken werden de takken aan elkaar gebonden of gevlochten. (de vreemd gevormde begroeiing mag dit aangeven).

Indien men niet vrijelijk van het ene punt naar het andere kan, is er sprake van een versperring of omheining.

Het z.g. "park" nabij de Heihof heeft nu nog zijn gaasdraden omheining welke eens werd gemonteerd met een tweeledig doel naast het aangeven van de rooilijn.

- 1) Het binnen de omheining houden van het wild zodat dit voor de georganiseerde jachtpartijen in voldoende hoeveelheid voorhanden bleef.
- 2) Het buiten de omheining houden van ongewenste jagers c.q. stropers of wie dan ook.

Duidelijk is dus dat een omheining naast de rechterlijke functie van rooilijn steeds tot doel heeft ongewenste overschrijdingen te voorkomen.

Het akkerland werd voor het grazend vee beschermd door deze binnen de omheining van de, nu helaas verdwenen, meidoornhagen te houden. Met het nu gebruikte onvriendelijke prikkeldraad soms samen met schrikdraad bereikt men wel hetzelfde doel, maar de witte bloesem en later de (gezonde) rode bessen zijn uit het landschap verdwenen.

Op de dag van vandaag ziet men echter een grote verscheidenheid in de soorten omheining welke als afscheiding dienen tussen het mijn en het dijn.

Het hoort misschien tot onze eigenaardigheden dat men

niet graag heeft dat een vreemde zonder meer ons eigendom betreedt. Men laat echter een haag of welk bouwwerk het dan ook mag zijn zo laag dat het uitnodigd om er overheen te kijken.

Het is immers onze trots indien een voorbijganger vol bewondering het binnen de omheining gelegen tuintje, gazon met of zonder bloemenpracht in ogenschouw neemt.

Hier heeft de omheining een beschermend karakter. Staat er echter een waarschuwing bij "Pas op voor de hond" dan weet men dat een gast zonder aanmelding vooraf, gestraft kan worden.

Van de andere kant is een perceel zonder afscheiding gelijk een hond zonder tanden.

Om nog meer cachet aan een omheiding te geven plaatste men vroeger op de hoek van het perceel, indien het aan een straathoek lag, nog een kruisbeeld binnen de omheining (bv. hoek Keizerstraat-Kampstraat).

Ditzelfde was ook bv. bij het kruis Leenhof, Lichtenberg, Achter de Hoven of Schanserweg, maar deze zijn later buiten de omheining gekomen omdat men de afrastering verplaatste of er een sierbegroeiing aan wenste te geven. Was deze aanplant er niet, wat zou een sierlijk kruis er dan naakt bij staan. Ook hier doet een omheining of plaatsvervangend groen zijn sierlijk werk.

Omdat onze meeste woningen eng tegen elkaar aan leunen, geven de hagen een ruimtelijke afscheiding in het straatbeeld doch zijn meestal van dien aard dat wederzijdse burenhulp ongeacht de afbakening geboden kan worden. Een buurpraatje over de heg is geen zeldzaamheid en geeft de nodige afwisseling in een monotone alledag.

Omheiningen mogen wel een grens zijn, maar dan liefst een vriendelijke. Jammer, maar een uniforme haag in een gehele straat maakt geen bijzonder vriendelijke indruk. Een door de overheid of bouwvereniging gelijke monotone haag is hiervan een treffend voorbeeld.

Het als omheining bedoelde, moet nuttig maar kan tevens sierlijk zijn.

Afrastering en begroeiing van een tuin dient in harmonie te gaan. De haag doet mee als de tuin er goed bij staat.

Bekijkt men koopklare afrastering, dan vervalt men al vlug tot de in diverse kleuren, met kunststof ommantel-

de draad-soorten. Daarnaast de puntige houten schaarhagen, en om niet te vergeten het uitgebreide assortiment betonblokken welke men pleegt aan te duiden als sierbeton.

Een zelfbedachte en vervaardigde omheining geeft de maker vreugde. Bovendien geeft het zijn bezit, naast bescherming ook een individuele of aparte aanblik die zich van elk massa-product onderscheidt.

Als variant op een bekend spreekwoord kan men zeggen: "Bekijk de omheining, en men weet wie er woont of wie er achter zit"

ha.er.

EXCURSIE VAALS 21 april
=====

Op zaterdag 21 april gaan we op excursie naar VAALS

De hele tocht duurt ca. 1½ uur en belooft heel interessant te worden.

We moeten om 10 uur in VAALS zijn en vertrekken vanaf het SUN-plein om half 10.00 uur met eigen vervoer.

Wie geen eigen vervoer heeft kan zich melden bij dhr. Verbunt tel. 317929 of bij Mevr. Nederpel tel. 313967.

TOT ZIENS OP 21 APRIL
=====